

Liboje, junij — avgust 1979

Leto 22 — Številka 23

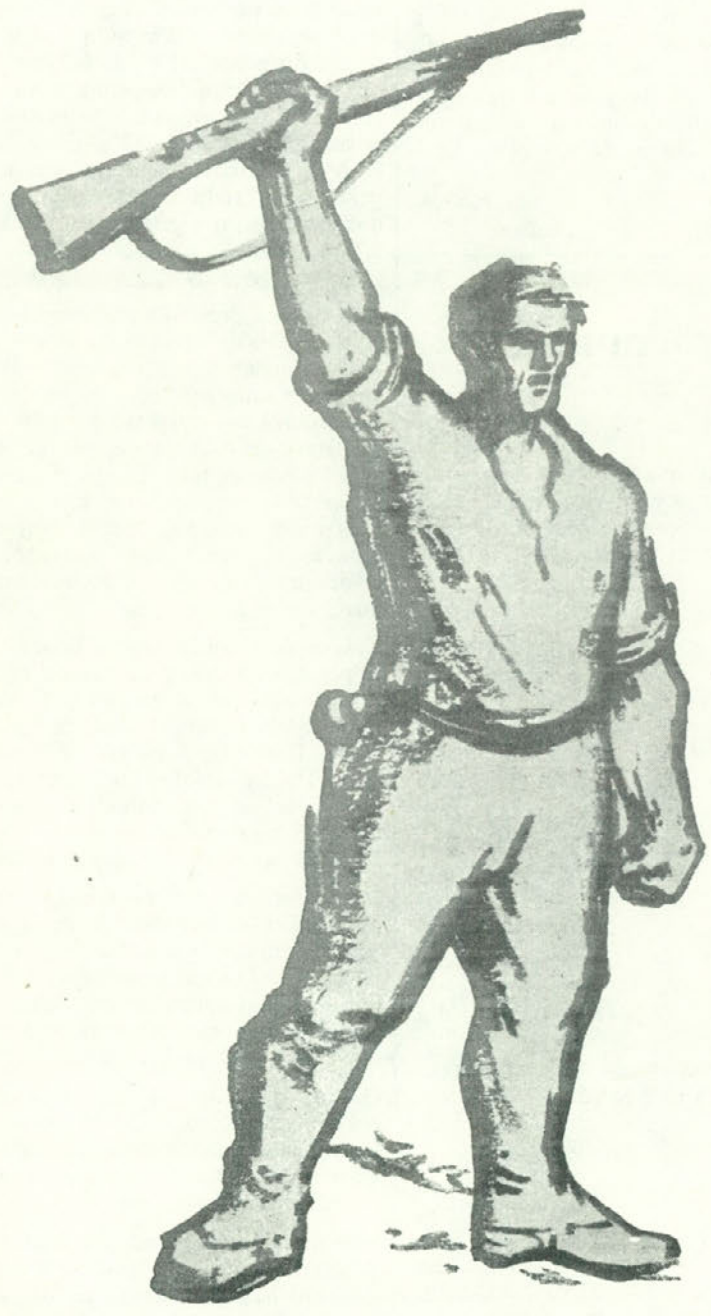
LIBO

1249/1979

COBIS5 •

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

22. julij dan vstaje slovenskega naroda

Po aprilskem napadu fašističnih sil na Jugoslavijo je kraljeva vojska stare Jugoslavije kmalu kapitulirala, država pa je bila razdeljena med Nemčijo, Italijo, Bolgarijo in Madžarsko. Slovenijo je anektirala Italija.

Večina takratne domače buržoazije, slovenska in tudi jugoslovanska se je v tem kritičnem obdobju najbolj bala aktivizacije množic, kajti vsa politika stare Jugoslavije je šla v smer, od koder je izhajala parola "Počakajte, da pridejo zavezniki". To pa je hkrati pomenil strah buržoazije pred osveščanjem slovenskega kot tudi jugoslovanskega delovnega človeka, kajti osveščen delavec ni nikdar več privoljen sprejeti buržoaznega jarma.

Samo KPJ in Centralni komite s TITOM na čelu je pravilno ocenil razmere v tej kritični situaciji. Ustanovljen je bil štab NOV in 22. junija je KPJ pozvala s pozivom na vse splošno oboroženo vstajo vse jugoslovanske narode. Komandant glavnega štaba pa je postal tov. TITO. Člani štaba so odšli na teren z nalogo, da izvršijo vse priprave za oborožen odpor.

Po ponovnem pozivu KPJ na vstajo, bilo je 4. julija, ki ga praznujemo kot "Dan borca", so kmalu v Srbiji nastali že prvi partizanski odredi in prvo veliko osvobojeno ozemlje.

Edina politična sila, ki je v teh kritičnih trenutkih na slovenskem znala oceniti stanje, v katerem se je znašel naš narod in ki je vedela, da je edini izhod, da se slovensko ljudstvo za vedno otrese hlapčevanja, je bila KPS kot sestavni del KPJ in na novo porajajoča narodno osvobodilna fronta slovenskega naroda, ki je že pričela prve priprave na oborožen odpor.

Tako kot vsi ostali naši narodi se je tudi slovenski narod prvič v zgodovini junaško postavil pred vprašanje obstoja slovenskega naroda: živeti v tiraniji ali umreti za svobodo?

In tako je tudi za Slovence prišel tisti dan, ko je prvič počila puška v Tacnu pri Ljubljani, dne 22. julija 1941. leta. In to prav tam, kjer se je sovražnik posluževal najbolj grobih načinov uničevanja slovenskega življa, to je metode človeškega iztrebljanja.

S tem se je pričela tudi na slovenskem oborožena vstaja, ki je iz dneva v dan čedalje bolj preraščala v vse ljudski odpor, katerega osnovna vloga je bila uničenje sovražnika in osvoboditev dežele izpod tujega jarma.

Istočasno pa je bil to tudi boj za združitev vseh Slovencev na temelju samoodločbe in lastne državnosti v svobodni demokratični Jugoslaviji. Vseposod, kjerkoli je nastajalo osvobojeno ozemlje, so ukinjevali stare državne ostanke oblasti in postavljali namesto nje svojo ljudsko oblast izvoljeno na demokratičen način.

Napori okupatorja in domačih izdajal-

cev, da bi zadušili odpor, so bili zaman, kajti v slogi je moč in prav v tem se je kazalo bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, ki so se z ramo ob rami borili z enim samim ciljem, da bo okupator izgnan iz domovine.

Spomin na herojske dni in datum 22. julij 1941 živi in bo živel tako dolgo, dokler bo obstojal slovenski narod. To je dan, ko v mislih preletimo vse težke čase, ki jih je naše ljudstvo živelo. Nikoli ne smemo pozabiti 1.700.000 mrtvih, ki jih je od naših narodov terjala zmaga nad fašizmom.

Naša dolžnost pa je, da prevzamemo pridobitve NOB in, da nikomur ne dovolimo, da bi še kdaj segel po naši zemlji. To pa bomo dosegli le, če bomo enotni, bolj produktivni in bolj učinkoviti, kajti tudi to smo si zastavili, da moramo skrbeti, da bomo jutri delali bolje kot danes. Ne smemo pa pozabiti, da sovražnik naše samoupravne socialistične Jugoslavije ne miruje in da moramo že danes biti pripravljeni na vdor sovražnika in da odvrnemo vsakršno agresijo.

M. Kotnik

Poslovanje panoge nekovin Jugoslavije v lanskem letu

Panoga nekovin zajema pridobivanje nekovinskih rudnin (rudniki vključno s proizvodnjo soli) in predelavo nekovinskih rudnin. V to zadnje spada proizvodnja stekla, proizvodnja ognjestalnega materiala, proizvodnja keramike in porcelana ter ostala predelava surovin.

Osnovna značilnost lanskega poslovanja pri pridobivanju nekovinskih rudnin je, da je bila proizvodnja v preteklem letu za 1 % manjša kot v letu 1977. Istočasno pa je predelava nekovinskih rudnin dosegla povečanje proizvodnje za 12 %.

Cene so v povprečju porastle pri pridobivanju nekovinskih rudnin za 9 %, dočim pri predelavi za 8 %. Izvoz je pri pridobivanju nekovinskih rudnin zmanjšan za 7 %, dočim je predelava povečala izvoz za 17 %. Zaloga gotovih izdelkov so pri pridobivanju nekovinskih rudnin znižane za 7 %, dočim so se pri predelavi povečale za 2,5 %.

Produktivnost dela merjena po fizičnem obsegu proizvodnje (obseg proizvodnje : številu zaposlenih) je v nekaterih skupinah t. j. pri rudnikih nekovin zmanjšana za 5 %, dočim je pri proizvodnji soli povečana za 4 %. Pri predelavi nekovin je najbolj kritično stanje glede produktivnosti v proizvodnji keramike in porcelana, kjer je produktivnost padla kar za 6 %. Največje povečanje produktivnosti izkazuje proizvodnja stekla, kjer je produktivnost povečana za 21 %.

Zaključni računi za leto 1978 izkazujejo porast skupnega prihodka pri pridobivanju nekovinskih rudnin za 17 % in pri predelavi nekovinskih rudnin za 26 %. Tudi v lanskem letu so izločitve dohodka za splošne potrebe večje, kakor je bila rast dohodka. Celotna masa čistega dohodka se je gibala izpod okvira rasti skupnega prihodka.

Skupna masa sredstev izdvojenih na poslovni sklad in ostale sklade je znašala 391 milijonov din. Na drugi strani pa zaključni računi izkazujejo tudi 307 milijonov din izgube, iz česar je razvidno, da je panoga kot celota praktično ostala brez vsake akumulacije.

Osebnih dohodkov so bili v panogi nekovin za ca. 10 % izpod povprečja jugoslovanske industrije in so znašali v lanskem letu 4.402,— din povprečno mesečno na zaposlenega.

Splošni zaključek, katerega je mogoče potegniti iz analize o lanskem poslovanju panoge nekovin je, da se je tudi v lanskem letu nadaljevalo z

Kako uresničujemo srednjeročni načrt 1976 — 1980

S srednjeročnim programom za obdobje 1976 — 1980 smo predvideli povprečno stopnjo rasti količinske proizvodnje 10,35, povprečno stopnjo vrednostne proizvodnje 9,54, povprečno stopnjo rasti storilnosti 7,87 in povprečno stopnjo rasti zaposlenosti 1,62. Na podlagi takšnih razvojnih stopenj bi morali v letu 1980 doseči

količinski obseg proizvodnje keramike	2.966 ton
količinski obseg proizvodnje ploščic	3.465 ton
količinski obseg proizvodnje grafitnih izdelkov	414 ton

vrednostni obseg proizvodnje keramike	80,048.000,— din
vrednostni obseg proizvodnje ploščic	24,862.000,— din
vrednostni obseg proizvodnje grafitnih izdelkov	4,691.000,— din

Navedeni obseg in vrednost proizvodnje bi morali doseči s 527 zaposlenimi.

V tem planskem obdobju smo predvideli intenzivno izpopolnjevanje s strojno opremo ter v zvezi s tem sledeče investicijske naložbe:

— gospodarske naložbe	49,783.960,— din
— investicije v družbeni standard	2,800.000,— din
— v času tega planskega obdobja bi naj zbrali tudi sredstva za gradnjo nove tovarne ploščic v znesku	80,000.000,— din

Že danes je jasno, da vseh postavk srednjeročnega programa ne bomo realizirali. Ocenjujemo, da bo v zadnjem letu planskega obdobja mogoče doseči naslednje rezultate:

— količinski obseg proizvodnje keramike	2.500 ton
— količinski obseg proizvodnje grafitnih izdelkov	500 ton
— količinski obseg proizvodnje ploščic	2.730 ton

vrednostni obseg proizvodnje keramike	164,000.000,— din
vrednostni obseg proizvodnje grafitnih izdelkov	23,500.000,— din
vrednostni obseg proizvodnje ploščic	28,600.000,— din

razkorakom med vloženimi naporji v proizvodnjo in finančnimi rezultati, ki opredeljujejo ekonomski položaj teh organizacij.

Splošno združenje rudnikov in industrije nekovin Jugoslavije je na seji skupščine, katera je bila v mesecu aprilu v Beogradu analizirala to situacijo in jo v sklepih približno takole opredelilo:

- Osnovni vzroki za ugotovljene težave in neposredne možnosti za napredek gospodarjenja ležijo v samih organizacijah združenega dela. Zato je tudi potrebno usmeriti vse napore v nadaljni napredek poslovanja potom zagotovitve boljšega izkoriščanja kapacitet proizvodnje, izboljšanja kadrovske strukture, povečanje produktivnosti, izboljšanja kvalitete itd.
- Odgovarjajoče gospodarske asociacije se morajo bolj angažirati na samoupravnem sporazumevanju organizacij združenega dela v cilju skupnega organiziranja in reševanja problemov kot so; razvoj surovinske baze, vsklajevanje razvoja, razdelitev proizvodnih programov itd.

TF

Rebalans plana proizvodnje v TOZD "Grafit"

Situacija s prodajo grafitnih loncev ne poteka tako, kot smo načrtovali takrat, ko smo sestavljali letni plan. Zaloge, katere v glavnem financira naš zastopnik firma Tehno-Union, Ljubljana že dosejajo večmesečni obseg proizvodnje. Prodaja se sicer iz meseca v mesec veča, vendar so količine uvoženih loncev še vedno tako velike, da močno vplivajo na obseg potrošnje domačih loncev. V izvozu so sicer dobri obeti, vendar je za ponovno uveljavitev naših loncev na tujih trgih potreben daljši čas. Pot od pismene ponudbe, pošiljanja vzorcev, preizkušanja, izbiranje ponudb in realizacije naročila je v tej panogi specifična in zelo dolgevozna.

Na podlagi takega razvoja tržne situacije je poslovni odbor TOZD Grafit na seji koncem meseca marca sklenil predložiti kolektivu TOZ D, da se plan proizvodnje zniža od prvotno predvidenih 500 ton na 350 ton.

Do takega predloga je prišel na podlagi ocenitve letošnje tržne situacije in izračuna mejne količine in vrednosti za še rentabilno proizvodnjo.

Delovni kolektiv TOZD Grafit je predlog sprejel.

Plan proizvodnje po količinskem obsegu v keramiki ne bo dosežen zaradi kasnitev investicijskih naložb, pomanjkanja delovne sile, katera bi delno lahko nadomestila izpad investicijskih naložb, v veliki meri pa tudi zaradi spremenjenega asortimana proizvodnje.

V tej proizvodnji smo namreč planirali večji obseg proizvodnje krožnikov in podobnih težjih izdelkov na avtomatih. Zaradi tržnih razmer proizvodnjo teh izdelkov ne razvijamo v takšnem obsegu, kar seveda vpliva na fizični obseg proizvodnje.

Plan proizvodnje grafitnih izdelkov bo dosežen, saj računamo, da se bodo v prihodnjem letu tržne razmere na tem področju uredile.

Plan proizvodnje ploščic ne bo dosežen. Tu je posebna problematika katero bomo opisali v posebnem prispevku.

Težko je presoditi, kolikšen del povečane vrednosti proizvodnje gre na račun inflacije, kolikšen del pa je rezultat boljšega dela kolektiva in njegovih naporov za obogatitev asortimana proizvodnje.

Plan rasti storilnosti in števila zaposlenih ne bo dosežen, saj že danes zaposlujemo za ca. 3,4 % več ljudi, kot je to bilo predvideno za zadnje leto planskega obdobja in seveda za realizacijo celotne predvidene proizvodnje. Podrobno se v to problematiko na tem mestu ne moremo spuščati, saj bi o tem bilo potrebno izdelati posebno analizo. Glavni razlogi so vsekakor v tem, da opremljenost proizvodnje ne poteka tako kot smo predvideli, veliko vzrokov za takšno stanje pa je tudi v povečanju bolezenskih izostankov, v katere vključimo tudi določene ugodnosti porodnic in mater otrok, katere so bile uvedene po sprejetju plana, povečani dopusti, povečanje odsotnosti iz dela zaradi opravljanja družbenih funkcij itd.

Največje odstopanje od plansko zastavljenih ciljev vsekakor beležimo na področju investicij. V prvih treh letih planskega obdobja smo realizirali plan investicije le v naslednjih zneskih.

	Osnovna sredstva	Obratna sredstva
1976	3,298.518,—	12,103.000,—
1977	863.002,—	—
1978	14,895.222,—	4,000.000,—

V letih 1979 in 1980 je v teku izgradnja proizvodnje gmote s skladišči surovin in tehničnega materiala ter oprema, izgradnja nove trgovine, nabava kompresorjev itd. Ta naložba bo znašala ca. 20 milijonov din.

Finančno povsem nerešeno je vprašanje gradnje nove tovarne. Z ozirom na neugodno tržno situacijo na področju ploščic, katero smo predvideli v tem planskem obdobju oz. za naslednje plansko obdobje, se nagibamo k gradnji nove tovarne keramičnih izdelkov in to predvsem vlitih dekorativnih izdelkov. Program je v pripravi in bo pred jesenjo predložen kolektivu v razpravo.

Za zaključek naj povemo le še to, da poizkušamo zaradi pomanjkanja investicijskih sredstev obdržati našo obratovalno sposobnost na kolikor toliko primerni ravni z večjimi vzdrževalnimi vlaganji.

TF

Simpozij "Keramika 79, Liboje"

V lanskem letu organizirani simpozij "Keramika 78, Liboje" je naletel v slovenskem in jugoslovanskem prostoru na velik in pozitiven odmev. Izredno dobro obiskane razstave del, katera so bila na simpoziju ustvarjena, so pokazale, da ima publika velik interes za to zvrst umetniškega ustvarjanja. Razstave so bile v Žalcu, Ljubljani, Vrhniki, Rogaški Slatini in Laškem.

Veliko število obiskovalcev na razstavah potrjujejo navedbe tov. Aleksandra Basina v razstavnem katalogu, v kate-

rih ugotavlja, da je bila sodobna slovenska umetniška keramika več let v krizi, saj v novejšem času zmanjšamo realizacije umetniških del v keramiki, ki bi jih lahko postavili ob dela nekaterih srbskih ali hrvaških likovnih umetnikov. Za takšno stanje tov. Basin navaja več vzrokov in sicer: ukinitve oddelka za keramiko na ljubljanski šoli za oblikovanje, ni možnosti nadaljevanja in poglobljanja študija doma in preorientacija slovenske industrije keramike skoraj izključno na industrijsko proizvodnjo.

Organiziranje lanskoletnega simpozija Keramika 78, Liboje pomeni sigurno prelomnico na tem področju.

Po zaključku lanskoletnega simpozija so organi upravljanja naše delovne organizacije sklenili, da se naj tudi v letošnjem letu organizira simpozij v približno enakem obsegu kot lani.

V sporazumu z umetniškimi svetom Društva slovenskih likovnih umetnikov in Kulturno skupnostjo Žalec bo simpozij v naši delovni organizaciji od 17. do 27. septembra t. l. Stroške bivanja plača Kulturna skupnost Žalec. Naša delovna organizacija plača stroške materiala in stroške, ki bodo nastali pri nas.

V okviru simpozija sta predvideni predavanji o keramični tehnologiji in o razvoju keramike v Savinjski dolini. Simpozij bo obravnaval naslednja področja keramike:

- poslikavo danih industrijskih oblik
- modeliranje novih plastičnih oblik dekorativne umetniške vrednosti (brez neposredne utilitarne funkcije)

V teku simpozija se bodo nastala dela delila tako, da dobi avtor 50 % in organizatorja 50 %.

Po končanem simpoziju je predvidenih več razstav ustvarjenih del. Prva razstava bo v Likovnem salonu v Žalcu meseca novembra v počastitev praznika republike.

TF

Energija in keramika

Koncem meseca maja t. l. je bil v Saint-Vincent v Italiji četrti mednarodni kongres pod naslovom "Energija in keramika". Iz referatov, kateri so bili prebrani, je mogoče zaključiti, da se ves svet ukvarja s problematiko štednje z energijo in to še posebej na področju proizvodnje keramike. To je tudi razumljivo, saj je prav proizvodnja keramike velik potrošnik toplotne in pogonske energije. V kolikor se bo kriza z energijo še stopnjevala, kar je predvidevati, bi to lahko pomenilo zavoro v nadaljnjem razvoju keramične proizvodnje.

Izkušnje, katere so si na tem področju pridobili v svetu v proizvodnji keramike lahko strnemo v naslednje ugotovitve:

— Skozi mešanice materiala z nižjo točko topljenja je mogoče doseči enako kvaliteto finalnih izdelkov, vendar pri žganju na nižji temperaturi. To lahko bistveno vpliva na uporabo toplotnih kalorij po enoti izdelka.

— Molekularni sestav materiala ima lahko precejšen vpliv na višino točke topljenja in s tem na prihranek energije.

— Uporaba že žganih materialov v sestavah keramičnih mas (izmetni izdelki ali posebej žgan material), je prav tako ena izmed možnosti prihrankov na energiji.

— Velike rezerve v skoraj vseh delovnih organizacijah so še v premali ali neustrezni izolaciji parovodov, toplovodov, peči, sušilnic in delovnih prostorov. S sistematičnim delom na tem področju je mogoče doseči velike prihranke.

— Z zajemanjem odpadne energije preko ustreznih rekuperatorjev in vračanje te toplote nazaj v proizvodni proces, je mogoče doseči pomembne prihranke na energiji. Nakazan je bil poseben postopek za izkoriščanje toplote iz dimnih plinov.

— Konstruktorji peči in sušilnih naprav pospešeno iščejo nove rešitve za večje izkoriščanje toplote dimnih plinov v predgrejalnih conah peči in sušilnic. Pričakovati je revolucionarne tehnične spremembe na teh področjih. Dokaz za to so že doseženi znani postopki v hitrem žganju.

— Posebno pozornost v svetu posvečajo čimbolj ekonomičnemu izgorevanju goriv. V zvezi s tem razvijajo posebne avtomatske sisteme za točno regulacijo razmerja zrak — gorivo.

— Za ekonomičnost žganja keramike predstavlja količina in kvaliteta žgalnih pripomočkov (regalne plošče, kasete, podstavki itd.), zelo pomemben faktor, saj težinsko ti materiali predstavljajo zelo pogosto več kot izdelki. Zato je težnja keramične industrije, da so ti materiali čim lažji in da je obremenitev peči čim večja v korist izdelkov.

— Pogosto je lahko slaba in neustrezna izolacija vozičkov v pečeh razlog za večje izgube toplotne energije. Nekatere firme so na tem področju dosegle pomembne dosežke to je, da temperatura na spodnjem delu vozička ne presega 60 °.

Vse kar je zgoraj našteto je zelo aktualno tudi v naši delovni organizaciji. Zato bomo po končanih dopustih izdelali poseben program za sistematično reševanje te vedno bolj aktualne problematike.

TF

Težak ekonomski položaj v TOZD Ploščice

Pri tromesečnem obračunu, ko smo izvedeli za veliko izgubo v tozdu Ploščice, ki je znašala ca. 200 milijonov S din, smo bili nad temi rezultati preseženi. Tako velike izgube ni nihče pričakoval in tako smo po analizi vseh faktorjev prišli do ugotovitve, da je prišlo do takšnega finančnega stanja predvsem zaradi proizvodnje ploščic dimenzij 15 x 20 in 28 x 20 cm tip taledo in višjih cen biskvitnih ploščic. Vsi smo se spraševali, zakaj smo sploh prišli na to obliko, toda v lanskem letu se nam je začela kopičiti zaloga ploščic dimenzije 20 x 20 cm in zato smo se odločili, da s proizvodnjo te oblike prekinemo. Zaradi izrednega zanimanja kupcev za ploščice nepravilnih oblik, smo se odločili, da pričnemo s proizvodnjo ploščic nekvadratnih oblik. Kljub opozarjanju, da moramo za to obliko dobiti višje cene, smo le te dobili 19. aprila in je tako proizvodnja z zmanjšano kapaciteto dosegla tako slabe rezultate. Gotovo vas bo zanimalo zakaj nam pri žganju te oblike 15 x 20 cm kapaciteta peči tako pade. Zaradi uporabe klasične U kasete dimenzije 260 x 210 x 32 mm še tako na eno kaseto najprej odžagamo 1 ploščico 20 x 20 cm (400 cm²), tako nam je kapaciteta peči padla iz 492 m²/dan na 256 m²/dan.

Že v letu 1978 smo izbrali primernejšo kaseto za našo proizvodnjo in novi tip peči, toda zaradi sorazmerno velikega vlaganja, ca. 80 milijonov S din, ta predlog ni bil sprejet.

Ko pa smo v mesecu aprilu, maju in juniju hoteli preiti na žganje ploščic 28 x 20 cm je bil tudi uspeh polovičen, kajti izkazalo se je, da žganje te dimenzije ploščic v peči Siti z uporabo U kaset zaradi velike teže omenjene kasete in neenakomernega hlajenja le-teh povečuje lom v proizvodnji. Tako je finančno stanje v tozdu po šestih mesecih na približno isti višini izgube kot v treh mesecih.

Po temeljitem preudarku smo se za drugo polovico leta 1979 odločili za nakup novih kaset ITi 104 za 11 ploščic in pa zaradi ponovnega zanimanja za naše ploščice 20 x 20 cm z reliefom, za nabavo le-teh tako, da bomo žgali ploščice dimenzije 20 x 20 cm. Zaradi zmanjšane teže pomožnega ognjestalnega materiala približno za polovico, bomo lahko tudi povečali proizvodnjo na približno 550 — 600 m²/dan. Taka količina in pa zmanjšan lom pri normalni obliki 20 x 20 cm pa nam je tudi porok, da bomo nastalo izgubo do konca leta 1979 sanirali. Začeli smo

razvijati tudi glazure za nižje temperature, tako da bomo žgali ploščice na temperaturi 960°C. S tem se zmanjša procent škarta in tudi poraba plina je dosti manjša. Želim, da bi s strpnostjo in pomočjo vseh tozgov prebrodil težave, v katerih smo se znašli in da bodo rezultati konec leta bistveno boljši od dosedanjih.

F. Turk

Odlikovani člani kolektiva v letu 1979

Že v letu 1974 je takratna komisija za odlikovanja sprejela sklep, da bodo predlagali za odlikovanje vse tiste člane kolektiva, ki so vztrajali in delali v dobrem in slabem, 30 let. Ker komisija svojega sklepa ni realizirala vse do lanskega leta in ker je že nekaj takratnih delavcev z več kot tridesetimi leti dela v KIL šlo v pokoj, smo se sekretarji OO ZK odločili, da mi opravimo to delo, ker smo bili mnenja, da si človek, ki je delal 50 let in več v naši organizaciji združenega dela zasluži moralno priznanje. Ne smemo pozabiti, da so bili takratni pogoji dela slabi in akcije udarniškega dela na dnevnem redu širom celotne Jugoslavije pa tudi v takratni Keramični industriji Liboje. Vsi delavci so delali 10 in več ur dnevno zato, da bi se čimprej obnovila domovina ter ustvarili boljši pogoji dela. S svojim požrtvovalnim delom so mnogo pripomogli za boljši standard delovnih pogojev, za standard vseh, ki živijo v krajevni skupnosti Liboje pa tudi ne nazadnje za rast lastnega standarda.

V okviru praznovanja prvega krajevnega praznika Liboje, dne 5. maja 1979 je bila svečana podelitev petnajstih odlikovanj našim sodelavcem, ker so odlikovanci istočasno tudi krajanji Liboj. Uvodno besedo in podelitev odlikovanj je v imenu predsednika republike tov. Tita imel predsednik skupščine občine Žalec tov. Vlado Gorišek.

Z redom dela s srebrnim vencem so bili odlikovani:

Rozalija Tominšek
Emil Hirschberger
Štefka Cilenšek
Pavla Tominšek
Ana Dosedla
Pavla Mirnik
Marija Holcer
Olga Frece

Kristina Colnarič
Vili Germačnik
Danijela Rihter

Z redom zaslug za narod s srebrno zvezdo so bili odlikovani:

Marija Kos
Franc Dolinšek
Marija Guzej

Z redom Republike z bronastim vencem je bil odlikovan

Franjo Tilinger

Že sam spomin na srečne obraze in solze ganjenosti v očeh ob priliki podelitve nam dajejo zadoščenje in potrditve, da smo pravilno ravnali.

Vsi odlikovanci, razen tov. Franja Tilingerja, ki je bil že prej odlikovan z redom dela z zlatim vencem, so bili namreč prvič odlikovani za svoj prispevek v graditvi nove socialistične družbe.

Vsem odlikovancem še enkrat iskrene čestitke z željo, da bi še naprej nesebično in aktivno delali ter bili vzor mlajšim generacijam.

OM

Kako uresničujemo povezavo višinskih domačij z dolino

Danes mineva že tretje leto, odkar se je bivšemu predsedniku občinske sindikalne organizacije v Žalcu tov. Satler Venotu v mislih porajala ideja o solidarnostni akciji, ki bi jo lahko, s skupnimi močmi finančno uresničili — zaposleni občani žalske občine. Šlo je namreč za izredno humano zamisel, da bi se z enodnevnim zaslužkom izvedla pomoč tistim kmetijam in domačijam, ki so v času NOB največ prispevale in pomagale NOV, danes pa skozi ta lepa pobočja ne vodi pot.

To humano misel so vsi z odobravanjem sprejeli in začela se je široka družbeno-politična akcija vseh subjektivnih sil v naši občini s sindikatom na čelu.

Na pobudo SZDL, ki se je prva vključila v akcijo, je bil v mesecu juniju 1977 imenovan štab za izvedbo solidarnostne akcije: zbiranje sredstev za povezavo višinskih kmetij z dolino in nalogò, da budno spremlja dotok in odtok sredstev, sodeluje v načrtovanju, skratka, da skrbi za dosledno namensko porabo darovanih sredstev.

Srednjeročni program je skupščina samoupravne komunalne interesne skupnosti obravnavala in sprejela, dne 27. 12. 1977, k sodelovanju je povabila KS, Gozdno gospodarstvo in Komunalno skupnost. S tem je bil položen temelj načrta, kako naj dela v okviru programa potekajo. Program je bil tako skrbno sestavljen, da je izmed devetnajstih krajevnih skupnosti, ki jih naša občina na svojem teritoriju ima, zajel kar štirinajst KS. Takratna vrednost celotnega programa je bila ocenjena na 17.340.000 din. Program naj bi obsegal 183 območij ali 83 km cest.

Sredstva, ki se zbirajo na tem posebnem skladu niso samo solidarnostna, so pa osnova za katero se je naš delovni občan odločil, da bo prispeval zaslužek enega dne na leto v obdobju štirih let za uresničitev tega programa. Drugi del sredstev prispeva Gozdno gospodarstvo, tretji del pa sestavljajo združena sredstva samoupravne komunalne interesne skupnosti. Ne smemo pa pri tem pozabiti, da k vsakemu asfaltiranemu kilometru prispeva 10 % tudi tista krajevna skupnost, v kateri se cesta gradi in 10 % sami krajanji KS. To se izraža najpogosteje v obliki dela, prevoženega materiala ali v denerju. Prav tako pa tudi kmetje odstopajo zemljišče za ceste.

V solidarnostno akcijo pa niso vključeni vsi delovni ljudje v naši občini, kajti še vedno niso na spisku občani, ki so zaposleni izven naše občine — prav tako niso udeleženi kmetje in družbeno kmetijske organizacije, ki prav gotovo zaslužijo kritiko, da niso izpeljale tako humane akcije. In prav je, če se ob takih primerih vprašamo, kje so bile v času akcije družbeno-politične organizacije in vodstvo, ki zaradi tega zaslužijo tudi javno kritiko.

Višina solidarnostne akcije je bila v letu 1977 ocenjena preko 118 milijonov din, v letu 1978 — 133 milijonov. Za leto 1979 pa je predvideno ca. 200 milijonov. Delavci v naši delovni organizaciji so prispevali v letu 1977 — 91.597,95 din, v letu 1978-126.636,65 din in v letu 1979 — 77.691,75 din, kar je zelo pohvalno.

Napori za uresničevanje srednjeročnega programa v letih 1977 in 1978 so bili predvsem usmerjeni v povezavo cest, tako da bi čim več domačij bilo med seboj povezanih. Ker so na potek del vplivali objektivni in subjektivni problemi, kot je prepoved sekanja drevja poleti, prepočasno združevanje solidarnostnih sredstev, oz. dotok sredstev proti koncu leta, je bila v prvih dveh letih realizacija uspešnosti programa počasnejša, saj se je od 183 planiranih domačij povežalo z dolino le 58 kmetij. Ne smemo pa pri tem pozabiti humano skrb izvajalca del, ki dosledno uresničuje geslo "Kar vzameš naravi, ji tudi vrni".

Dela, ki se izvajajo v letošnjem letu, tečejo intenzivno v KS Marija Reka, na Vrnskem, v Šeščah, Šempetru, Ponikvi, Zabukovici, Grižah itd.

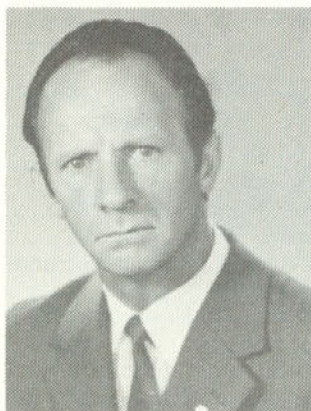
Tudi v naši libojski krajevni skupnosti sta bili predvideni dve cesti in sicer Podkoritnih — Liboje in Pers — Liboje, vendar pa je prišlo do sprememb, ker je cestna povezava Pere — Liboje že bila narejena iz sredstev drugih virov. Medtem, ko pa se je na odcepu Podkoritnik — Liboje oz. povezava Šmohor zataknilo, vsled izredno zahtevnega in težkega terena in bo potrebno za izpeljavo ceste najti ugodnejši teren. Iz navedenega vzroka se bodo dela nadaljevala v naslednjem letu.

Razveseljivo pa je za naš kraj, da so se pravkar začela osnovna dela na odcepu Zupanc Franc oz. Štorman — Sončni hrib in bodo tekom letošnjega leta tudi končana.

S to kratko informacijo sem hotela, kot član štaba za izvedbo solidarnostne akcije v grobih okvirih prikazati delno sliko, kako poteka gradnja cest, kaj vse se da narediti, seveda če smo enotni, kar smo ponovno dokazali s humanostjo do teh ljudi, ki živijo v hribih, da jim s skupnimi močmi omogočimo dokaj solidno povezavo z dolino.

M.Kotnik

Poslovili so se od kolektiva

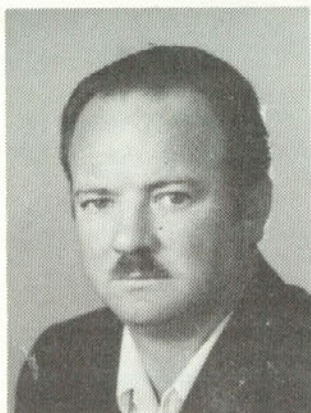

Po sedemindvajsetih letih marljivega dela je odšel iz podjetja in se dne 3. januarja 1979 invalidsko upokojil tov. Miha Kroflič. Vsa ta dolga leta je bil zvest strugar, kjer je delal kot strugar keramike. Da je bil marljiv delavec je dokaz, ker je nazadnje opavljal odgo-

verno delo, bil je pomočnik vodje oddelka.

Prepričani smo, da bi še ostal med nami, vendar mu zdravstveno stanje tega ne dopušča. Želja nas vseh je, da ne pozabi na kolektiv keramično Liboje, ampak nas od časa do časa tudi obišče.

Miha ob odhodu ti iskreno želimo, da se ti zdravje izboljša in da uživaš pokoj še mnogo let.

Dolge mesece je Jože Kroflič kljuboval zahrbtni bolezni z upanjem, da se njegovo zdravje izboljša, vendar brez uspeha. Letos 2. julija so ga invalidsko upokojili. Dvaindvajset let je bil med nami in to v modelarni in razvojnem oddelku (RIC). Zadnja tri leta pa je bil kontrolor bolnikov.

Radi verjamemo njegovi pripovedi, da ni bila lahka služba, katero je sedaj opravljal, vendar bi jo še z veseljem, če bi bil zdrav. Potem naš Pepi pravi, tako smo ga namreč klicali, da mu je dolgčas po sodelavkah in sodelavcih. Tolaži pa se s tem, da je najbližnji sosed nas, ki ga nadomeščamo. Tudi glas tovarniške sirene ga vsak dan spominja na minulo delo.

Pepi, želimo ti, da uživaš pokoj vsaj tako dolgo, kakor si bil član našega kolektiva.

Tudi tov. Julijana Petek je po triin-

dvajsetih letih vestnega dela zapustila naš kolektiv in se dne 14. februarja 1979 starostno upokojila. Vsa ta dolga leta je bila skromna, mirna in marljiva delavka.

Ob odhodu v zaslužni pokoj, ji vsi iskreno želimo naj še dolgo uživa sadove trdega dela v vrstah naših upokojencev.

Pri Vodni skupnosti Celje, kjer je bil zaposlen dvanajst let tov. Jože Verdel, mu ni bilo lahko. Voda in mraz sta zahtevala svoje. Zato se je pred sedmimi leti zaposlil pri nas v tedanjem obratu Opekarna Ložnica. Po ukinitvi tega obrata je prišel v Liboje v oddelek proizvodnje gmote, kjer je bil vse do upokojitve dober delavec.

Uživaj še vrsto let med upokojenci.

Takoj, ko je hitlerjevska drhal morala zapustiti našo upostošeno domovino je 24. julija 1945. leta stopila med takratne libojske keramike tov. Pavla Tomišek. Vsa povojna leta do nedavnega, ko je odšla v zaslužni pokoj je bila soustvarjalec naše svetlejšje prihodnosti. Da je bila vestna delavka, smo se lahko pred nedavnim prepričali v domu Svobode Liboje, ko je prejela visoko državno odlikovanje.

Pavla! Štiriintrideset let si marljivo ustvarjala in zato ti želimo da prav toliko let uživaš pokoj in misliš na nas, ki smo ostali zvesti naši keramični tovarni.

Devetnajst let zvest Opekarni Ložnica je po ukinitvi le-te prišel med nas v Liboje tov. Albin Cokan. Kljub težki telesni okvari je v oddelku pakirnica vestno in marljivo pakiral gotove izdelke. Nobeno delov oddelku mu ni bilo preteško. Kot sam zatrjuje bi še ostal med nami, vendar je bolezen močnejša od volje. Moral je kloniti ter se posloviti od kolektiva.

Prepričani smo, da ne boš pozabil nas sodelavcev.

Tebi, kakor tudi ostalim našim upokojencem obljubljam, da se vas bomo še vedno spominjali.

Želimo vsem upokojencem keramične industrije Liboje, da se počutijo zdrave in srečne, ter da ostanejo tesno povezani z nami, ki smo jih prišli zamenjat.

Tone Mlinarič

Revija tamburaških zborov v Libojah

Ob letošnjem jubilejnim praznovanju DPD Svobode Liboje, ki praznuje 50-letnico obstoja in plodnega ustvarjalnega dela, je bil sprejet sklep, da bodo posamezne sekcije, to so: pevski zbor, tamburaški zbor in godba na pihala, imele revije s povabljenimi zbori enake dejavnosti, ki bodo v mesecu aprilu, maju in juniju.

Za tamburaško revijo je bil določen 26. maj. Praznovanje je bilo posvečeno Dnevu mladosti in dnevu vseh mladih po letih in v srcu, ter ustvarjalnosti in delovnemu elanu še vedno mlademu največjemu državniku našemu dragemu predsedniku tov. Titu.

Po večkratnih ustnih in telefonskih razgovorih z vodji posameznih zborov, so se na revijo prijaviли razen domačega zbora še:

- tamburaški zbor osnovne šole "Nade Cilenšek" iz Griž, ki je nam najbližji;
- tamburaški orkester DPD "Svobode" Ptuj, saj imata naše in ptujsko društvo že dolgoletne in tesne stike delovanja;
- tamburaški zbor "Železničarsko prosvetnega društva France Prešeren" iz Celja, od katerega je večina članov doma iz pobratene KS Podgrad. Žal pa se je pretrgala vez s tamburaškim zborom iz Radelj na Koroškem, ki so želeli sodelovati na reviji.

V širšo zastavljeno akcijo žal nismo smeli, ker je vsako delo povezano s finančnimi sredstvi, to pa je problem, s katerim se srečuje vsako kulturno društvo.

Prijetno sončno majsko popoldne je čakalo obiskovalce. Gostje iz Ptuja so že vadili v godbeni sobi, ko so prispeli nekaj po 16. uri mladi Celjani, kmalu za njimi pa še šoloobvezni tamburaši iz Griž. Pristrčni stiski rok, veselo razpo-

loženje, smeh mladih, spoznavanje, priprava posameznih prostorov za oglasitev instrumentov, pogovori in debate o poteku programa, shranjevanje instrumentov, po zaključku zakuska, prevozi nazaj, vse to se je mešalo v veselem pričakovanju revije.

V pozdravnem govoru predsednika tamburaškega zbora tov. Koštomaj Jerneja je bilo poudarjeno, da je tamburaška revija prva tovrstna prijetna glasba v naši občini in majhen mozaik iz programa kulturnih in športnih prireditev, ki jih naše društvo prireja v letošnjem letu ob 50-letnici delovanja. Spominjamo se na začetek enotne trdne vezi vseh takratnih pred 50. leti družbeno naprednih delovnih ljudi polnih elana in ustvarjanja, ki so delovali v takrat neugodnih pogojih z veseljem in ponosom za družbeno kulturno življenje krajanov malega s hribi v kotlino zajetega libojskega kraja.

Po govoru, ki ga je imel še ZKO Žalec tov. Megli Janez je revijo pričel naš tamburaški zbor in to s tremi skladbami:

1. Pozdrav pomladi — koračnica
2. Kad u noči mesec sja — koncertni valček
3. Na sinjem Jadranu — partizanska pesem

Kot drugi se nam je predstavil tamburaški zbor osnovne šole "Nade Cilenšek" iz Griž.

Zbor mladih, še šoloobveznih tamburašev iz Griž ima že dolgo tradicijo. Delovati je pričel že pred vojno. V njem so bili vključeni predvsem skojevci. Po vojni je zbor ponovno pričel z

delom. Vključila se je predvsem šolska mladina. Pod neumornim vodstvom Ferda Piliha je zbor igral 12 let nepretrgano in je želel velike uspehe. Nastopal je v kraju na vseh prireditvah, prav tako tudi v občinskem merilu. Pogostokrat so pregnali žalost in potrto ter privabili smeh in veselje na lica starčkov v Domu onemoglih v Novem Celju. Leta 1977 je ta skupina priredila samostojen koncert v počastitev 40. letnice KPS. Žal pa je tega leta dolgoletni in uspešni vodja tov. Pilih umrl. Takrat je prizadevna in plodna skupina tamburašev razpadla.

Tov. Florjan Lesjak je zbral učence 5. razreda. Sedaj šteje tamburaški zbor 11. članov. Za sabo imajo že več nastopov. Obstojta pa še mlajša skupina, ki vestno in pridno vadi.

Pod vodstvom tov. Lesjaka so se tamburaši predstavili z naslednjimi skladbami:

1. Na vasi — avtor neznan
2. Dobro jutro — Dr. A. Schob
- A. Grochmirg
3. Mladi tamburaši — Florjan Lesjak
4. Dunajski valček — avtor neznan
5. Na tujih tleh — Davorin Jenko
6. Kar bo, pa bo — Florjan Lesjak

Naslednji se nam je predstavil tamburaški orkester delavsko prosvetnega društva "Svobode" iz Ptuja.

Ustanovljen je bil leta 1936 kot sekcija takratnega društva "Vzajemnost" in je v letu 1976 praznoval že 40-letnico obstoja, ter plodnega in ustvarjalnega dela. Orkester se v zadnjih letih pomlajuje, še vedno pa je v sestavu nekaj članov, ki igrajo že vse od ustanovitve.

Tamburaški zbor 1979

Zgodovina prvega orkestra sega v leto 1929, ko je bil ustanovljen zelo močan zbor ptujskih tamburašev, ki pa je po nekaj letih prenehal delovati, dokler se ni ponovno osnoval sedanji orkester. Vsako leto imajo vrsto nastopov v ožji in širši domovini. Nastopili so že večkrat v inozemstvu, predvsem na avstrijskem Koroškem in na Češkoslovaškem.

Z veseljem so sprejeli povabilo našega društva in ZKO iz Žalca, da sodelujejo na naši reviji.

Orkester je vodil tov. prof. Franc Hribnik.

Zaigrali so naslednje skladbe:

1. Jutri gremo v napad
— partizanska koračnica
2. Ko dan se zaznava
— narodna
3. Zofika
— polka
4. V posavskem gozdu
— hrvaška suita
5. Savica
— koračnica
6. Odmevi z Jadrana
— valček

Naslednji se je predstavil tamburaški zbor Železničarsko prosvetnega društva "France Prešeren" iz Celja.

Njihov zbor igra od 1946. leta. V preteklih 33 letih je v njem igralo več sto tamburašev. Mnogo članov je igralo v orkestru deset, dvajset ali celo več let. Člane, ki so iz najrazličnejših vzrokov zapustili zbor so redno zamenjavali mladi. Sedanji sestav je že šesta generacija mladih tamburašev. Od ustanovitve do sedaj imajo že preko tisoč uspešnih nastopov doma, širom Slovenije in v drugih republikah naše domovine, kar dokazujejo številna priznanja in diplome. Zbor je sodeloval tudi na petih festivalih tamburaške glasbe v Osijeku. Zaradi osipa članov je dirigent Janko Hočevar zapolnil vrzeli pred petimi leti z mladimi člani in sestavil nov mladinski orkester, ki igra v sedanjem sestavu, in ima za sabo 80 nastopov in 21 samostojnih koncertov.

Poudarjajo, da kljub težkim pogojem, ki spremljajo tamburaše, glas tamburice v Celju ne bo nehal doneti. Kot duhovni vodja je zbor ves čas vodil dirigent Janko Hočevar, ki po 53 letih ustvarjanja in težkega dela predaja palico novemu dirigentu, ki je tudi na reviji vodil zbor tov. Cizelj Srečku.

Izvedli so naslednje skladbe:

1. Lojze Karmelj
— partizanska koračnica
2. Julij Njikoš
— slavonska rapsodija
3. Janko Gregorc
— baletna fantazija

4. Ludvik Sieda
— sefira, intermezzo
5. Janko Gregorc
— parada mladosti (s petjem)

Zadnjo skladbo so popestrile tri mlade pevke s prikupnimi glasovi.

Za zaključek se je še enkrat predstavil domači tamburaški zbor. Naj opišem še, že večkrat prekinjeno pot tega zbora. S ponosom lahko govorimo, da smo najstarejši zbor odnosno predhodnica društva, saj se je tamburaški zbor "Radost" ustanovil leta 1924 pod vodstvom takrat zaslužnega prosvetnega delavca Jakoba Rotarja in letos slavimo 55. letnico, žal prekinjenega igranja. Takrat ni bilo društvenih prostorov in so tamburaši vadili v Libojah pri številni Pečnakovi družini, od katerih jih je igralo pet. Po kratki prekinitvi je tamburaški zbor zopet igral kot sekcija društva "Svobode" in ga je vodil takrat mladi tamburaški dirigent tov. Vočko Anton.

Kljub spotikanju članov Sokola je zbor z velikim uspehom deloval. Po osvoboditvi je zbor pod vodstvom tov. Kovač Franca ponovno zaživel in marljivo igral doma in drugod po Sloveniji. Nato je vodstvo prevzel tov. Vočko Anton.

Z njegovim odhodom na novo službeno mesto je zbor prenehal z delom. Tov. Vočko Anton pa je nekaj več kot pred letom dni na novo organiziral zbor. Do sedaj je nastopal samo v domačem kraju na raznih prireditvah in proslavah. Od začetnih 9 članov je sedaj postal že 22 članski zbor in se je v takšnem številu predstavil na reviji pod vodstvom tov. Vočko Antona z naslednjimi skladbami:

1. Moj ideal — valček
2. Glas tamburice — valček
3. Stara ljubica — valček
4. Vesela plesačica — polka

Kot zadnja je bila na vrsti Vesela plesačica, saj lahko govorimo, da je to libojska tamburaška himna, saj so jo igrali že leta 1924.

S tem pa je bila prva revija tamburaških zborov končana. Govorim o prvi reviji zato, ker so vsi nastopajoči in predstavniki ZKO Žalec izrazili željo, da bi naj nadaljevali z začetno tradicijo. Vsi nastopajoči so bili povabljeni na zakusko in obdarjeni z značko društva Svobode in vrčkom z nalepko društva.

Profesor Razboršek Zoran je podelil priznanja ZKO Žalec vsem nastopajočim zborom. Navdušeno ploskanje vsem zborom, posebno pa še gostom iz Celja in Ptuja je bil lep izraz poslušalcev, ki ljubijo prijetno igranje, nastopajočim pa izraz pohvale za tako prijetno igranje.

Vsem nastopajočim se za izvajanje prijetne glasbe toplo zahvaljujem z željo, da se čez leto dni zopet vidimo. Zahvaljujem se tudi organizatorjem ZKO Žalec in matičnemu društvu DPD Svobodi za finančno pomoč in dobro organizacijo revije.

Jernej Koštomaj

Revija godb na pihala

Kakor že večkrat letos, so se tudi dne 17. 6. 1979 v pričakovanju gostov zbrali krajani pred domom Svobode v Libojah. Bil je to pomemben dan, namenjen praznovanju počastitve praznika 45. obletnice obstoja godbe na pihala rudarjev in keramikov "Svobode" Liboje. Njihova želja je bila, da ta jubilej praznujejo skupaj z godbami iz naše občine, kakor tudi z godbo na pihala iz Eggenberga. Dogovorili so se z ZKO iz Žalca, da se v Libojah organizira občinska revija godb na pihala, na kateri naj bi kot gost nastopala tudi godba na pihala iz Eggenberga. In kar se dogovorijo tudi realizirajo.

Tako so naši vrli fantje oblečeni v nove uniforme, čakali na prihod gostov. Svečano so sprejeli svoje goste pred domom Svobode. Kljub temu, da smo bili vsi v skrbeh zaradi muhastega vremena v zadnjem času, so se nebeške zapornice odprle šele, ko smo bili že zbrani v dvorani in čakali na pričetek revije.

Za uvod je predsednik godbe na pihala tov. Jančič Jože s prisrčnimi besedami pozdravil vse navzoče ter v kratkih besedah orisal namen praznovanja. Za njim je prevzela besedo požrtovalna članica Svobode tov. Danica Hudina, ki je bila tudi sama dolgoletna aktivna članica godbe in je ta dan opravljala delo napovedovalke. Povedala je, da bo kot prva nastopila godba na pihala Zabukovica — Združenje obrtnikov Žalec, ki ima za sabo bogato tradicijo, saj bo naslednje leto praznovala 100. obletnico svojega obstoja. Godba na pihala v Zabukovici je bila ustanovljena pred 99. leti in je nosila naslov Rudarska godba Zabukovica. Danes šteje godba 42 godbenikov, sinov in vnukov zabukovških rudarjev. Iz leta v leto imajo več nastopov. V preteklem letu so nastopali kar 60 krat. Zelo skrbijo tudi za svoj podmladek.

Za svoje prizadevno delo so prejeli že več priznanj in leta 1977 tudi Savinovo nagrado.

Sprejem ostalih godb

Nastopali so pod vodstvom neumornega dirigenta tov. Franca Tratarja. Lepo jih je bilo pogledati, še lepše pa poslušati. Zlasti so poskrbeli za presenečenje z zadnjima dvema skladbama, v spremeljavi pevcev. Nastopili so s štirimi skladbami in za izvajanje sprejeli od publike toplo priznanje.

Kot druga je nastopila godba na pihala iz Prebolda.

Pihalni orkester je bil ustanovljen leta 1926 in je v začetku štel le 14 članov. Postopoma se je izpopolnjeval in na nastopih žel obilne pohvale. Tudi mimo njih ni šla druga svetovna vojna brez posledic.

Bili so zavedni fantje, ki so razumeli klic domovine, saj je kar 7 članov te godbe darovalo življenje za svobodo. Po vojni se je godba ponovno formirala in si s skromnimi sredstvi utirala pot k napredku. Danes šteje orkester 40 članov. Prejel pa je že vrsto pohval in priznanj in to:

- priznanje pihalnih orkestrrov Slovenije ob 30. obletnici osvoboditve
- priznanje na tekmovanju pihalnih orkestrrov Slovenije na področnem tekmovanju za doseženo II. mesto v tretji težavnosti stopnji
- priznanje osvobodilne fronte Slovenije podeljeno od Občinske konference SZDL Žalec in

priznanje Rista Savina, ki ga podeljuje kulturna skupnost občine Žalec. Čeprav so ta dan imeli že dolgo pot za sabo in naporen nastop, saj so nastopali na tekmovanju godb na pihala v Artičah, kjer so dosegli drugo mesto, se niso odrekli udeležbi na naši reviji. Moramo priznati, da se jim utrujenost pri izvajanju skladb, s katerimi so nastopali ni prav nič poznala. Za svoje

izvajanje so bili nagrajeni z burnim aplavzom.

In končno so prišli na vrsto naši godbeniki.

V Libojah je bila godba na pihala ustanovljena leta 1934 in sicer na željo takratnih libojskih rudarjev in na pobudo Šuster Anzelma. Prvi predsednik je bil Kolar Valentin in namestnik Potočnik Martin, prvi kapelnik pa Planko Leopold. Na noge pa jo je postavil Pečnik Alojz. Med tem časom sta kot kapelnika delovala tudi Zupanc Franc st. in Leskovšek Jože. Ko je bila godba leta 1943 razpuščena, so zavedni godbeniki instrumente skrili, da ne bi prišli v roke okupatorju. Po osvoboditvi sta se združila Rudnik Liboje in Zabukovica. Ker pa je vojna zarezala globoke brazde pri obeh godbah in ni bilo mogoče več ustanoviti dveh godb, sta se godbi združili. Tako stanje je trajalo vse do leta 1959. Na pobudo takratnega direktorja rudnika Liboje Gostiša Valentina in obratovodje Goršek Martina pa se je ponovno ustanovila godba v Libojah pod naslovom "Godba rudarjev in keramikov Svobode Liboje". Že od samega začetka je kot kapelnik vodil tov. Kovač Franc.

Godba je med tem časom doživljala padce in vzpone, kar se dogaja pri vseh amaterskih godbah. Kljub vsemu je bila godba močno angažirana pri vseh večjih proslavah v kraju, kakor tudi v občinskem merilu. Sledila so tudi nešteta gostovanja izven naših meja in to na Koroškem, v Italiji in v Grazu, ker imajo z godbo na pihala Eggenberg—Graz že večletne prijateljske stike in izmenjave koncertov. Najlepše vtise pa so odnesli iz gostovanja v Kruševcu in Bački Palanki. Godba igra v sestavu 40

godbenikov. Prizadevni kapelnik tov. Kovač Franc pa skrbi tudi za podmladek.

Za svoje prizadevno delo so leta 1977 sprejeli Savino priznanje in leta 1974 priznanje OF Slovenije podeljeno od občinske konference SZDL.

Sledila pa so tudi številna priznanja za sodelovanje v Dolini pri Trstu, Globasnici na Koroškem in Grazu.

Čeprav smo bili veseli vseh nastopajočih, smo vendar z napetostjo pričakovali nastop domače godbe. Navajeni smo, da nas ob takih prilikah vedno presenetijo in nismo se zmotili. Naši fantje so se podali v operni svet. Njihovo izvajanje finala iz opere "Ero z onega sveta" je bila čudovito. Vem, da to ni pravi izraz, za to kar smo občutili ob poslušanju te skladbe-estavno rečeno, odneslo te je v svet glasbe tako, da si pozabil na vse okrog sebe. Tišina, ki je vladala v dvorani ob zaključku skladbe je dala slutiti, da se je vsem poslušalcem godilo enako, buren aplavz, ki je sledil pa priznanje in zahvalo za res dobro izvedbo. Ker pa je med godbeniki veliko ljubiteljev gora so si izbrali tudi skladbo "Večer v gorah", ki nam je pričarala gore kar v dvorano. Videl si kako pada mrak ki se odbija od skalnatih sten gora in občutil tišino, ki zavladala ko se v pričakovanju noči vse okrog tebe umiri. Tudi za to in ostali dve skladbi so želi priznanje od navdušene publike.

Po končanem izvajanju je tov. Meglič Janez v imenu republiške ZKO podelil Galusove značke in sicer so prejeli:

Zlato Galusovo značko

Vajdec Franc, Jančič Jože, Krk Rudi, Menčak Ivan, Oblak Marjan, Srebot Feliks, Uplaznik Anton in Sladič Franc

Srebrno Galusovo značko

Adrinjek Martin, Baloh Franc, Breč Franc, Baloh Rudi, Breč Franc, Grm Franc, Perger Franc, Podlesnik Marjan in Ramšak Martin ter

Bronasto Galusovo značko

Cokan Ivan

Za 45. letno delovanje godbe na pihala je godba Keramikov in rudarjev DPD Svobode Liboje prejela od ZKO občine Žalec "Zlato plaketo", isto pa je prejel za 45. letno delovanje pri godbi tudi tov. Kovač Franc, kapelnik godbe.

Od godbe na pihala Zabukovica — združenje obrtnikov Žalec je godba prejela sliko, ki ponazarja pokrajino in od godbe na pihala iz Prebolda lepo kristalno vazo z iskrenimi čestitkami in željo za nadaljnje sodelovanje in prijateljstvo med godbami.

Libojski godbeniki pa so se svojima članoma tov. Vočko Radu in Kovač Francu za preko 40. letno sodelovanje oddolžili z gravirano kristalno vazo.

Po končani svečanosti so nastopili naši gostje iz Graza. Godba na pihala Graz — Eggenberg je bila ustanovljena leta 1928 in v preteklem letu so praznovali 50. obletnico obstoja. V teh 50. letih se je izmenjalo 9 kapelnikov. Od leta 1976 pa vodi godbo kapelnik Karl Niederl. Višek svojega vzpona je godba dosegla že v letu 1952, ko se je udeležila internacionalnega srečanja godb na pihala v Nemčiji in dosegla prvo mesto s priznanjem za umetniško izvajanje. V tem času sestavlja godbo 32 godbenikov in se uvršča med najboljše godbe iz Graza. Kot predsednik vodi godbo že preko 20 let tov. Medved Franc.

Godba ima povprečno letno 35 — 40 koncertov.

Z godbo na pihala iz Liboj jih veže že več kot 20-letno prijateljstvo, ki se na obeh straneh zelo neguje.

Prijateljske stike pa imajo tudi z godbo iz Prebolda in Zabukovice.

Nastopili so s 6 skladbami. Po zaigrani prvi skladbi je Karl Niederl v imenu Združenja godb Spodnje Štajerske iz Graza podelil za meddržavno sodelovanje na kulturnem področju zlata odličja:

- Meglič Janezu, predsedniku ZKO Žalec
- Šuler Darku, predsedniku DPD Svobode Liboje
- Jančič Jožetu, predsedniku godbe Liboje
- Vočko Konradu, blagajniku godbe Liboje
- Godler Zorki, članici DPD Svobode Liboje.

Tov. Kovač Franc pa je za posebne zasluge na kulturnem področju od združenja sprejel odlikovanje "Zlato častno iglo". To odlikovanje je bilo prvič podeljeno izven meja Avstrije.

Za dolgoletno sodelovanje z našo godbo na pihala je Zveza kulturnih organizacij Žalec podelila priznanje njihovim najbolj prizadevnim članom godbe in sicer:

- Medved Francu, predsedniku godbe Eggenberg
- Niederl Karlu, kapelniku godbe Eggenberg
- Salzer Francu, blagajniku godbe Eggenberg
- Tanter Karlu, namestniku blagajnika godbe Eggenberg
- Fatek Gustavu, podpredsedniku godbe Eggenberg

Po končani podelitvi so naši gostje nadaljevali s svojim programom.

Naši stalni gosti

Da je bil le-ta na višku verjetno ni potrebno posebej poudarjati. Tudi aplavz je to potrdil. Z dodelitvijo odlikovanj so zopet pokazali, kako cenijo prijateljsko sodelovanje med godbami.

Po končani reviji so se vsi nastopajoči še dolgo zadržali v prijetnem pogovoru. Od naših gostov smo se prisrčno poslovili in prepričan sem, da bo ta večer ostal vsem v prijetnem spominu.

GZ

Referendum

14. oktobra tega leta se bomo zopet zbrali na voliščih in z referendumom odločili, kakšen bo bodoči razvoj naše občine, in ali bo vsak posameznik prispeval 2 % od netto OD in OZD 2 % od doseženega brutto OD za program, ki je bil objavljen v Savinjskem občanu oz. programu, ki bo po končanih razpravah usklajen in zajema:

- I. Osnovno šolstvo in usmerjeno izobraževanje
- II. Otroško varstvo
- III. Kulturno dejavnost
- IV. Telesno-kulturno dejavnost
- V. Ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito
- VI. Zdravstveno in socialno skrbstvo
- VII. Komunalno dejavnost
- VIII. Krajevne skupnosti

Skupaj s 5 % rezervo bi bilo potrebno za program zbrati 682.708.125 din in sicer naj bi se zbralo iz referendumskih sredstev 456.900.000 din iz ostalih virov pa 225.808.125 din.

Tudi naši delovni ljudje so na zborih o tem že razpravljali. Poudarjeno je bilo v razpravi, da je tak način zbiranja sredstev sicer pravičen, vendar pa bi bilo predhodno potrebno še marsikaj ugotoviti in sicer:

- analizirati, koliko so posamezne krajevne skupnosti iz preteklih treh referendumov že dobile sredstev,
- redno preceniti sedanje potrebe v KS ter pri tem upoštevati pretekla vlaganja.
- zagotoviti prioriteto tiste KS, kjer doslej ni bil realiziran plan vlaganj iz preteklih obdobij in tiste, ki iz referenduma še sploh niso dobile nič sredstev.
- proučiti možnost znižanja samopri-spevka, ker smatrajo delavci, da je precej visok.

Sprejet je bil tudi sklep, da naj sindikat in delegacije zastopajo stališče glede predvidenih vlaganj sprejeto na konferenci KS in družbenopolitičnih organizacij v Libojah, ki so:

- zgraditev novega kulturnega doma
- preureditev sedanjega kulturnega doma v telovadnico s tem, da bi se odpovedali novi telovadnici
- da ostane v programu izgradnja ceste Petrovče — Liboje
- tudi otroški vrtec, ki je bil med prvimi v občini je potreben večje adaptacije
- delovni ljudje so prepričani, da so upravičenost gornjega sklepa že dokazali s svojim delom v preteklosti.

G. Z.

Udeležba na XI. igrah keramikov v Prijedoru

Kakor vsako leto smo se tudi letos udeležili športnih iger keramikov Jugoslavije. Letos je igre priredil Elektrokermični kombinat iz Prijedora. Igre so bile od 24. do 27. maja v Prijedoru. Udeleženci smo stanovali v mladinskem naselju na Benkovcu pod Mrakovico na legendarni Kozari. Gotovo vsi poznate vlogo Kozare iz NOB in hude izgube in trpljenja tamkajšnjega prebivalstva pod terorjem Nemcev in domačih izdajalcev.

Slavnostna otvoritev iger je bila na Mertnem stadionu v Prijedoru, pred tem pa smo vsi udeleženci odšli na

Mrakovico, kjer je bila ob spomeniku, ki je delo akademskega kiparja Dušana Damerja, ura zgodovine Kozare in polaganje vencev pred spomenik. Ta čast je z drugimi predstavniki ostalih republik doletela tudi našega tekmovalca tov. Hrvatina, ki je kot predstavnik Slovenije polagal venec pred veličastni spomenik. Po slavnostnem mimohodu na stadionu in otvoritvi iger so se začela tekmovanja.

Kakor prejšnje leto tako tudi letos nismo imeli sreče pri žrebu. Kljub temu smo se z velikim elanom spopadli dostikrat z mnogo boljše treniranimi ekipami. Dosegli smo sledeče rezultate:

Panoga	ženske	moški
atletika	5. mesto	11. mesto
rokomet	9. mesto	9. mesto
namizni tenis	2. mesto	9. mesto
kegljanje		4. mesto
odbojka	6. mesto	11. mesto
košarka		8. mesto
streljanje	4. mesto	4. mesto
šah		11. mesto
pikado	3. mesto	3. mesto

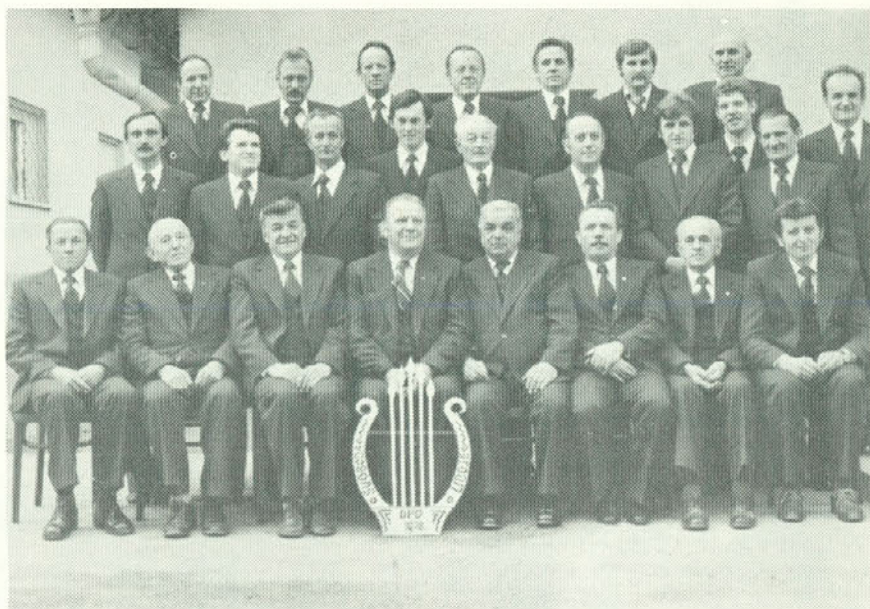
V ekipni konkurenci so naše tekmovalke dosegle 6. mesto, moški pa 7. mesto. Tako smo v ekipni konkurenci dosegli 6. mesto med 16. ekipami. Med posamezniki pa je najboljšo rezultate dosegel tov. Hrvatina, ki je tudi osvojil dve medalji v posameznih panogah.

Kljub izredno lepim terenom in lepoti nacionalnega parka Kozara, pa udeleženci nismo bili zadovoljni z bivanjem v mladinskem naselju, hrani in premali skrbi organizatorjev za udeležence. Toda tradicija srečanja keramikov, nova spoznanstva in lepi pa tudi težki trenutki v Prijedoru, so vsi udeleženci ob slovesu mislili: "Vidimo se na Keramičnih igrah 1980 v Sanskem mostu".

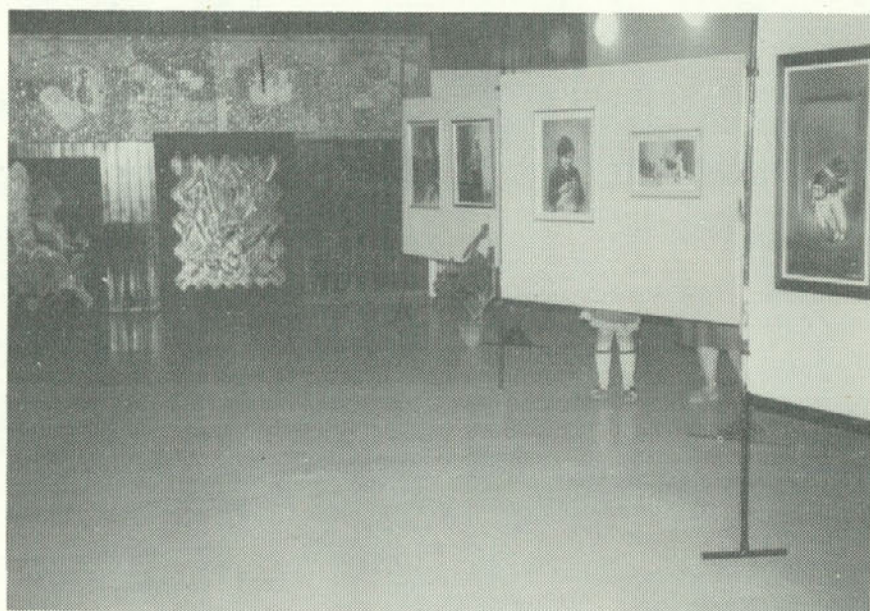
F. Turk

Revija pevskih zborov je bila zelo uspešna

Dne 21. 4. 1979 in 22. 4. 1979 je bila organizirana na pobudo ZKO Žalec in DPD Svobode Liboje občinska revija pevskih zborov. Zaradi neustreznih prostorov oz. premajhne dvorane je bila revija dva dni, tako je nastopilo dne 21. 4. 1979 8 pevskih zborov, med njimi tudi moški pevski zbor DPD Svobode Liboje pod vodstvom pevodje tov. Gostečnik Ivana. Naslednji dan pa je nastopilo kar 10 pevskih zborov. Dvakrat je otvoril revijo predsednik pevskega zbora domačega društva

Pevski zbor 1979

tov. Rus Jože, uvodno besedo pa je podal tov. Meglič Janez, predsednik občinske kulturne skupnosti in poudaril razvoj in množičnost pevskih zborov v občini Žalec. Oba dneva je nastopilo ca. 570 pevcev, ki so prejeli tudi spominska darila in značke 50. obletnice DPD Svobode Liboje, kateremu jubileju je bila organizirana ta revija. Tudi obiskovalcev je bilo zadovoljivo število, kar je dokaz, da delovni ljudje Liboj radi poslušajo slovensko pesem.

Na kraju naj še zapišemo tudi to, da je želja vseh nas, da petje v Libojah ne bi usahnilo, saj je bil ravno pevski zbor tisti, ki je oral ledino kulture v naši kotlini pred 50. leti.

Razstava likovnikov — amaterjev

Na pobudo ZKO Žalec oz. njenega tajnika Ivana Centriha in s sodelovanjem likovnikov pri ZKO Žalec je bila odprta razstava likovnih del amaterjev v Libojah od 23. 6. do 28. 6. 1979 v dvorani Svobode.

Razstavljalo je kar 10 razstavjalcev in to:

Šuler Franc, starejši — Kasaze
Novak Vlado, Kasaze
Šeler Ernest, Prebold
Markovič Aco, Prebold

SD

Jesih Gordana, Žalec
Jesič Desa, Žalec
Škrilin Anton, Liboje
Zelič Karel, Griže
Tavčar Regina, Polzela
Svetina Verica, Šoštanj

Pred otvoritvijo razstave je bil kulturni program, ki ga je izvajal tamburaški zbor Svobode Liboje, nato pa je razstavo otvoril predsednik Kulturne skupnosti Žalec, tov. Zoran Razboršek.

Ob tej priliki je bilo podeljeno tov. Šuler Francu priznanje ZKO Žalec ob njegovi 70-letnici rojstva za dolgoletno delo na področju amaterskega slikarstva.

Samo razstavo si je ogledalo ca. 360 obiskovalcev. O njej in kritično oceno razstave je v nekaj besedah podala tov. Alenka Domjan iz Žalca.

Vsekakor je želja vseh amaterjev, da bi njihovo sodelovanje v občini bilo še večje in da bi v bodoče še razstavljali na podobnih razstavah v občini.

Za smeh in kratek čas

SAVINJSKE

Savinjčani zvečer ustavijo ure, da se jim ne obrabijo.

"Ali veste kakšna je savinjska kosilnica za travo?"

"Pod gajbo zapreš dva domača zajca."

"Zakaj Savinjec pospremi gosta do vrat?"

"Zato, da se prepriča, če je res odšel in če ni ničesar ukradel."

"Zakaj so na Dolenjskem cigani?"

"Ker so pribežali iz Savinjske doline, kjer jim niso ničesar dali in so jih povrh vsega še okradli?"

Dolenjec se je poročil v Savinjsko dolino, toda že po šestih mesecih se je vrnil v svoj rodni kraj.

Sovaščani so ga vprašali, zakaj ni več vzdržal v zakonu.

"Veste, tako je bilo. Prvi mesec je crknila svinja, pa smo cel mesec jedli svinjsko meso.

Potem pa je prišla proč krava in pet mesecev smo jedli samo govedino, zadnja dva tedna pa se je stara mama zelo slabo počutila ...

Savinjčani in medvedje so igrali nogomet. Eden od Savinjanov je zamudil in prišel na igrišče, ko se je tekma začela.

Stekel je k sodniku in ga vprašal: "Tovariš sodnik, kateri so pa naši?"

SIS

Novi uslužbenec skuša poljubiti tajnico, ta pa se ga otepa.

"Kdo vam je pa rekel, da se pustim poljubljeni?"

"Čela pisarna!"

"Ali je res, da so trije vodilni v našem podjetju bratraci?"

"Ne, ni res, bratje so."

"Pravijo, da so se stereo naprave pri nas izkazale za nepotrebne.

Je to res?"

"Res, saj se že tako z vseh strani sliši vedno isto."

NA DISCIPLINSKI KOMISIJI

Čudim se disciplinski komisiji našega podjetja, ker žene takega hudiča okoli tega, ker sem hodil med delovnim časom v gostilno, ko sem vendar vedno pazil na to, da nisem hodil v tisto gostilno kot vodilni.

O njegovi produktivnosti tistega dne največ pove spisek steklenic, ki smo jih našli v njegovi pisarni.

Tri prazne steklenice piva, dve rebule (v eni še 3 dcl), dve barbore (obe prazni), ena vinjaka (v njej še 1 dcl) in dve polni steklenici radenske.

Ker sem inteligentna ženska, jo nisem zmerjala z izrazi, kot so: psica, svinja, bik, hinavka, baraba, teslo, pijanka, nora, kurba in drugimi takimi, saj jih sploh ne poznam.

AVTOMOBILIZEM

Polde je kupil fička in povabil Petra, ki sicer vozi službeni mercedes, naj se pelje z njim.

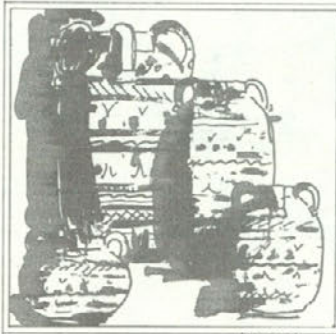
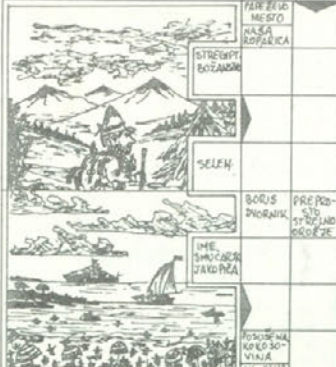

Po nekaj kilometrih vpraša Peter: "Ti, Polde, kakšen zid pa je to, ob katerem se voziva že štrt ure?"

"O katerem zidu govoriš?" se začudi Polde, "to so vendar cestni robniki."

Izdaja Keramična Industrija Liboje. Ureja odbor za informacije. Odgovorni urednik Darko Šuler. Izhaja štirikrat letno. Telefon 710-600. Tisk. REK DO TISK Velenje. Naklada 750 izvodov.

Nagradna križanka

Nagrajeno bo pet izžrebanih rešitev.

	15. STAVIL ZUPAN	16. DELZEK NESANJE	17. VISA KAZNA BARČO	18. TINE DEŠARJA SUNČARJA	19. DOMAČA VLEČNA ŽIVAL	20. EASTERN CLINT	21. KOVINA SE DOBIRA PRI KLUZU	22. LETNO PRI OBRTI OBRTI	23. VRS TA INAŠTEGA DREVEŠA	24. POBENIL MAGARJA KARAVAN			
	1. NAŠA REPUBLI KA	2. MOTOR	3. VARNICA TOURNA V CILJU	4. ZENA	5. SLOVENS KI SVO	6. DOKER TOMA	7. METLIČKA DOPRAVA MATERIA LA	8. ŽENSKA VI DOPRAVA MATERIA LA	9. NARODNO OTRO VITRANKA	10. BLODI ST ODRA ŠTAK LPO V SELU	11. KIL	12. ŽIRNO GORSKA GORA	13. SLOVANSKI TRAK
	14. KIL	15. SEKAVI PRESTOL	16. NAKARNA STONJA REJ	17. MADRAN	18. AVTORSKI REKLA	19. BROVNA TRAPAVNA ALBERT EINSTEIN	20. ZAKETKI ROČICE	21. REKETA KAZNICE MIRA PRI BIVALI	22. BRELIKA NAPRAVA	23. SODNIK DA SODNIK V MORALI V SODNI	24. KIL	25. METAL	

Pravilne rešitve dostavite uredniku Keramika do konca avgusta samo v enem izvodu.